

Tabel 18. Statens udlån og aktiebesiddelse pr. 31. marts.

	Mill. kr.	1953	1954	1955
1. Landbrug:				
a. Husmandsbrug		273	296	319
b. Arbejderboliger		86	99	115
c. Grundforbedring		19	26	30
d. Landvinding		30	34	38
e. Gældssanering		20	18	15
f. Staldhygiejne m. v.		52	69	74
g. Iøvrigt		19	18	18
Ialt		499	560	609
2. Gartneri og havebrug		15	19	19
3. Fiskeri m. v.		10	11	12
4. Industri og håndværk		36	44	59
5. Elværker		38	73	74
6. Telefonselskaber		112	128	135
7. Havne		2	4	10
8. Privatbaner		100	104	104
9. DDL		32	34	35
10. Småskibsfart		14	17	18
11. Tørv og brunkul		8	5	3
12. Slagterier og mejerier		1	9	16
13. Apoteker		62	66	69
14. Undervisning, kulturelle formål		26	33	42
15. Sociale formål		47	50	55
16. Boligbyggeri	1 817	2 312	2 900	
17. Offentlige lånefonds		29	28	26
18. Færøerne		14	18	16
19. Grønland		4	12	21
20. Diverse lån		34	35	38
Tilsammen		2 900	3 562	4 261

95 mill. kr., således at det gennemsnitlige afkast på udlån og aktier var ca. 2,5 pct.

12. Med en nedgang i overskudet på drifts- og anlægsbudgettet og voksende udgifter på kapitalbudgettet øgedes netto-udgifterne på det samlede drifts- og kapitalbudget med 160 mill. kr. fra ca. 800 mill. kr. i 1953—54 til ca. 960 mill. kr. i 1954—55, jfr. tabel 19. Stigningen i *statens finansieringsbehov* blev imidlertid noget større — ialt ca. 215 mill. kr. — idet forskydnin-gerne på statens forskellige mellemregningskonti (lokale kasser, indtægts- og udgiftsrestancer m. v.) i 1953—54 resulterede i nettoindbetalinger på 144 mill. kr. — hvoraf ca. 100 mill. kr. vedrørende afviklingen af statens kornlagre — mens der i 1954—55 kun var nettoindbetalinger på ca. 90 mill.

kr. Af „indbetalingerne“ i mellemregning i 1954—55 skyldtes ca. 30 mill. kr., at en del af de ekstraordinære afdrag på den udenlandske gæld var overført til udlandet allerede i det foregående finansår.

Med nettoudbetalinger på ca. 870 mill. kr., som på kort sigt kun kunne nedbringes væsentligt gennem øget skatteudskrivning, stod staten derfor ligesom i de foregående finansår over for problemet, hvorledes finansieringen af disse udbetalinger skulle tilrettelægges.

I de to foregående år havde denne opgave kunnet løses relativt smidigt, idet overskudet på betalingsbalancen over for udlandet og nationalbankens dertil svarende køb af valuta i disse år medførte en tendens til øget likviditet på penge- og kapital-